

Meditace k zastavením Křížové cesty v Boží Vůli

*(z modliteb a úryvků z knihy Hodiny utrpení našeho Pána Ježíše
Krista od Luisy Piccarrey)*

Vstupní modlitba

Moje drahá Matko Maria, vidím tvář Ježíše naplněnou smutkem, bledou, zničenou a zmučenou a v Tobě se probouzí vzpomínka na utrpení, které se chystá podstoupit. Již dopředu spatřuješ jeho obličej pokrytý slinami a žehnáš mu, jeho hlavu zraněnou trním, jeho zavázané oči, jeho tělo poseté ranami, jeho ruce i nohy probodnuté hřeby a kamkoliv kráčí následuješ Ho se svým požehnáním. I já si přeji následovat Ježíše spolu s Tebou, když je bičován biči, korunován trním, udeřen a přibíjen hřeby. Ať vždy může spolu s Tebou najít mé „Žehnám Ti.“ Budu Tě následovat ve všem a dělat Ti věrnou společnici.

A nyní, můj sladký Ježíši, dovol mému srdci, přijímat život z tvého Srdce tak, abych mohla žít pouze Tvým Srdcem. V každém útoku, který přijímáš mi dovol, abych byla vždy připravena nabídnout Ti útěchu, zadostiučinění a neustálý akt nepřetržité lásky.

Můj zraněný Ježíši, nabízím Ti tyto zastavení křížové cesty z úcty k tvému Utrpení a smrti, k utišení spravedlivého Božího hněvu za tolik hříchů lidstva, k vítězství Svaté Církve, za obrácení hříšníků, za mír ve světě, za posvěcení duší, za svaté duše v očistci, abych tak uspíšila vítězství Tvého Království, aby Tvá Vůle mohla vládnout na zemi, tak jako v nebi.

1. Zastavení - Ježíš odsouzen k smrti *(z „Hodin Utrpení“, 9 hod. dopoledne)*

(Luisa sděluje:) Pilát už neví, co dělat a ze strachu, aby nebyl sesazen, si dá přinést mísu s vodou, myje si ruce a říká: „Jsem nevinný krví tohoto spravedlivého.“ A odsoudí Tě k smrti. Ale židé křičí: „Jeho krev ať padne na nás a na naše syny!“ A když Tě vidí odsouzeného k smrti, propuknou v jásot, tleskají rukama, pískají a hulákají, zatímco Ty, Ježíši, podáváš zadostiučinění za ty, kdo se nalézají na vysokých místech a z nicotného strachu a aby neztratili své úřady, porušují nejposvátnější zákony, nestarají se, že celé národy upadají do zkázy, chrání ničemy a odsuzují nevinné. Podáváš zadostiučinění také za ty, do po spáchání hříchu podněcují Boží hněv, aby je potrestal.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém nejsvětějším Jménu a na přímělu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

2. Zastavení – Ježíš přijímá Kříž (z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodina dopoledne)

(Luisa říká:) Dychtivě si dáváš vložit Kříž na svá nejsvětější ramena. Ach můj Ježíši! Kříž je pro Tvou lásku příliš lehký, ale s tíží Kříže se spojuje tíha našich hříchů, tak nesmírných a nezměrných, jak veliké je rozpětí nebes. A Ty, mé zubožené Dobro, jsi drcen pod tíží tolika hříchů. Tvá duše se hrozí pohledu na ně a cítí bolest každé viny. Tvoje Svatost je otřesena takovou ohyždností a proto s Křížem vloženým na svá ramena vrávoráš a potácíš se a z Tvého nejsvětějšího lidství vyrazí smrtelný pot.

Ach má Lásko! Nemám to srdce nechat Tě samotného, chci sdílet tíži Kříže spolu s Tebou a abych Ti nadlehčila tíhu hříchů, vinu se k Tvým nohám. Chci Ti jménem všech tvorů dát lásku za ty, kdo Tě nemilují, chvály za ty, kdo Tebou pohrdají a dobrořečení, děkování a poslušnost za všechny. Prohlašuji, že v jakékoliv urážce, které se Ti dostane, Ti chci obětovat sebe celou, abych Ti podala zadostiučinění, vykonat skutek opačný vzhledem k urážce, kterou Ti působí tvorové a poskytnou Ti útěchu svými polibky a nepřetržitými úkony lásky. Ale vidím, že jsem příliš ubohá a potřebuji Tebe, abych Ti skutečně mohla podávat zadostiučinění. Proto se připojuji k Tvému nejsvětějšímu Lidství a spolu s Tebou spojuji své myšlenky s Tvými, abych podávala zadostiučinění za špatné myšlenky své i všech. Spojuji své oči s Tvými, abych podávala zadostiučinění za zlé pohledy. Spojuji svá ústa s Tvými, abych podávala zadostiučinění za rouhání a špatné řeči. Spojuji své srdce s Tvým, abych podávala zadostiučinění za špatná tíhnutí, touhy a city. Jedním slovem, chci podávat zadostiučinění za všechno, za co je podává Tvé nejsvětější Lidství, když se spojuji s nezměrností Tvé lásky ke všem a s nezměrným dobrem, které prokazuješ všem.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém nejsvětějším Jménu a na přímlovu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

3. Zastavení – Ježíš padá poprvé (z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodina dopoledne)

(Luisa pokračuje:) Můj nejtrpělivější Ježíši, vidím, že činíš první kroky pod nesmírnou tíží Kříže a spojuji své kroky s Tvými. A když Ty, oslabený ztrátou Krve a vrávorající máš upadnout, budu po Tvém boku, abych Tě podepřela a nastavím pod Kříž svá ramena, abych jeho tíži sdílela spolu s Tebou. Ty mnou nepohrdneš, ale přijmeš mě za svou věrnou společnici.

Ježíši, díváš se na mne a vidím, že podáváš zadostiučinění za ty, kdo nenesou vlastní kříž s odevzdaností, dokonce klejí, hněvají se, páchají sebevraždy a vraždí. A Ty všem vyprošuješ lásku a odevzdanost vůči vlastnímu kříži.

Ale Tvá bolest je tak veliká, že se cítíš jakoby drcen pod Křížem. Stěží uděláš první kroky a již pod ním padáš a jak padáš, narazíš na kameny: Trny se ještě hlouběji zarazí do Tvé Hlavy, zatímco se všechny rány otevrou a znovu krvácejí. A poněvadž nemáš sílu povstat, Tvoji nepřátelé rozhněvaní se snaží, aby Tě kopanci a ranami postavili na nohy.

Má upadlá Lásko, dovol, abych Ti pomohla postavit se na nohy, abych Tě políbila, otfela Ti Krev a spolu s Tebou podala zadostiučinění za ty, kdo hřeší z nevědomosti, křehkosti a slabosti. A prosím Tě, abys těmto duším poskytl pomoc.

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, ve Tvém nejsvětějším Jménu a na přimluru Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

4. Zastavení – Ježíš se setkává se svou Požehanou Matkou

(z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodina dopoledne)

(Luisa říká:) Tvá Matka, která Tě hledá jako naříkající holubice, Ti chce říci poslední slova přijmout Tvůj poslední pohled. A Ty cítíš Její bolesti a Její rozervané srdce ve svém, dojatém a zraněném Její a Tvou láskou. Již jsi Ji zahlédl, jak se prodírá davem, neboť Tě chce za každou cenu vidět, obejmout Tě a dát Ti poslední sbohem. Ale Ty jsi ještě více zasažen, když vidíš Její smrtelnou bledost a jak se v Ní silou lásky zopakovaly všechny Tvé bolesti. Jestliže Ona žije, je to zázrak Tvé všemohoucnosti.

Již činíš kroky naproti Jejím, ale stěží si můžete vyměnit pohledy. Ach, těžká to rána pro Srdce obou stran! Vojáci to zpozorují a strkáním a ranami zabrání, aby si Matka a Syn dali poslední sbohem. Žal obou je tak veliký, že Tvá Matka je zkamenělá bolestí a téměř podléhá. Věrný Jan a zbožné ženy Jí podpírají, zatímco Ty znovu padáš pod Křížem. Co Tvá bolestná Matka nemůže učinit tělesně, protože je Jí zabráněno, to tedy činí duší: Vstupuje do Tebe, činí Vůli Věčného svou vůlí a připojuje se k Tobě ve všech Tvých bolestech, plní poslání Tvé Matky, líbá Tě, podává Ti zadostiučinění, poskytuje Ti úlevu a do všech Tvých ran lije balzám své bolestné lásky.

Můj trpící Ježíši, také já se spojuji se zraněnou Matkou. Činím svými všechny Tvé bolesti a v každé krůpěji Tvé Krve a v každé Tvé ráně Ti chci být Tvou Matkou. A spolu s Ní a s Tebou podávám zadostiučinění za všechna nebezpečná setkání a za všechny ty, kdo se vystavují příležitosti ke hříchu, nebo jsou nuceni nezbytností, aby se takové příležitosti vystavili a upadají do hříchu.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluru Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

5. Zastavení - Šimon z Kyrény pomáhá Ježíši nést Kříž

(z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodina dopoledne)

(Luisa říká:) Ale Tvoji nepřátelé ze strachu, abys pod Křížem nezemřel, přinutí Šimona Kyrénského, aby Ti jej pomohl nést. Nepomáhá Ti z lásky, ale nedobrovolně s reptáním a donucen silou. A ve Tvém Srdci pak nalézají ozvěnu všechny nářky těch, kdo trpí nedostatek odevzdanosti, bouří se, hněvají a pohrdají utrpením. Ale mnohem více jsi zraněn, když vidíš, že od Tebe prchají duše Tobě zasvěcené, které voláš za společníky a pomocníky ve Tvé bolesti. A když je k sobě přitiskneš prostřednictvím bolesti, ach, ony se vymaní z Tvé náruče, aby šly hledat potěšení a nechávají Tě trpět samotného. Můj Ježíši, zatímco s Tebou podávám zadostiučinění, prosím Tě, sevři mě ve svém náručí tak silně, že nebude bolesti, kterou Ty trpíš a v níž bych neměla účast i já., abych se v tyto bolesti přeměnila a nahradila Ti, že jsi opuštěn všemi dušemi.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

6. Zastavení – Veronika otírá Ježíšovu Tvář

(z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodin dopoledne)

(Luisa říká:) Milovaný Ježíši, kráčíš s námahou a celý sehnutý. Ale vidím, že se zastavuješ a snažíš se dívat. Mé Srdce, co chceš? Je to Veronika, která se ničeho nebojí a odvážně Ti rouškou utírá Tvář, celou pokrytou Krví a Ty na roušce zanecháš na znamení vděčnosti otisk své Tváře. Můj velkodušný Ježíši, také já Tě chci osušit, ale ne rouškou, nýbrž chci nabídnout sebe celou, abych Ti poskytla úlevu. Chci vstoupit do Tvého nitra, Ježíši a dát Ti tep za tep, dech za dech, city za city, tužby za tužby. Chci se ponořit do Tvého nejsvětějšího rozumu a když nechám všechn tento svůj tep, dech, city a tužby vnořit do nezměrnosti Tvé Vůle, chci je rozmnožit donekonečna. Chci, můj Ježíši, utvořit vlny tepů, aby se v Tvém Srdci nerozléhal žádný tep špatný a tak zmírnit všechnu Tvou niternou hořkost. Chci utvořit vlny citů a tužeb, abych zahrnala všechny špatné city a tužby, které by v nejmenším mohly zarmucovat Tvé Srdce. Ještě hodlám, můj Ježíši utvořit vlny dechů a myšlenek, abych zahrnala jakýkoliv dech a myšlenku, které by se Ti v nejmenším mohly nelíbit.

Modleme se

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

7. **Zastavení - Ježíš padá podruhé** (z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodina dopoledne)

(Luisa líčí:) Ježíši, Ty sténáš a padáš pod Křížem. Vojáci se bojí, že zemřeš pod tíží tolika muk a pro tak velkou ztrátu Krve. Navzdory tomu šleháním a kopanci s obtížemi dosahují toho, že Tě znovu postaví na nohy. Tak podáváš zadostiučinění za opakované pády do hříchu a za těžké hříchy páchané každou skupinou lidí a prosíš za zatvrzelé hříšníky a proléváš krvavé slzy za jejich obrácení.

Má zdrcená Lásko, zatímco Tě následuji v zadostiučiněních, vidím, že nevydržíš pod nesmírnou tíží Kříže. Již se celý chvěješ. Dostává se Ti neustálých úderů a trny stále více pronikají do Tvé Nejsvětější Hlavy. Kříž svou těžkou vahou vniká do ramene, takže vytváří ránu tak hlubokou, že odhaluje kosti a při každém kroku se mi zdá, že umíráš a už Ti nebude možné jít dál. Ale Tvá Láska, která může všechno, Ti dává sílu. A jak cítíš, že Ti Kříž proniká do ramene, podáváš zadostiučinění za skryté hříchy, které, když nejsou odčiněny ještě zvyšují intenzitu Tvých utrpení. Můj Ježíši, dovol, abych pod Kříž vložila své rameno a poskytla Ti úlevu a spolu s Tebou podala zadostiučinění za všechny skryté hříchy.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

8. **Zastavení – Ježíš hovoří k jeruzalémským ženám**

(z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodina dopoledne)

(Luisa praví:) Mezitím se nepřátelé zle dívají na Veroničin skutek, švihají Tě bičem, tlačí Tě a strkají k další cestě...Několik málo dalších kroků a opět se zastavuješ. Tvá láska se pod tíží tolika bolestí nezastaví a když vidíš zbožné ženy, jak pláčou kvůli Tvým bolestem, zapomínáš na sebe sama a utěšuješ je, když jim říkáš: „Dcery, neplačte nad Mými bolestmi, ale nad svými hříchy a nad svými dětmi.“ Jaké je to vznešené ponaučení! Jak líbezné je Tvé slovo! Ježíši, s Tebou podávám zadostiučinění za nedostatek lásky a prosím Tě o milost, abych zapomínala na sebe samu a nepřipomínala si nic jiného, než Tebe samotného.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

9. Zastavení – Ježíš padá potřetí

(z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodina dopoledne)

(Luisa praví:) Ale když Tvoji nepřátelé slyší, jak mluvíš, zuří: Tahají Tě za provazy a strkají do Tebe s takovou surovostí, že padáš a jak padáš narážíš na kameny. Sužuje Tě tíha Kříže a je Ti, jako bys umíral. Dovol, abych Tě podepřela a svýma rukama upravila Tvou Nejsvětější Tvář. Vidím, že se dotýkáš země a namáhavě oddechuješ v Krvi. Ale Tvoji nepřátelé tě chtějí postavit na nohy: tahají Tě provazy, zvedají Tě za vlasy, kopou do Tebe, ale všechno nadarmo. Ty umíráš, můj Ježíši! Jaká bolest! Srdce mi puká bolestí! A takřka Tebou smýkají a Tak se Tě snaží dotáhnout na horu Kalvárii. Zatímco tebou smýkají, slyším, jak podáváš zadostiučinění za všechny urážky duší Tobě zasvěcených, které Ti působí takovou tíží, že jakkoliv se snažíš povstat, vyjde to nadarmo. A tak, smýkán a pošlapáván, dospěješ na Kalvárii a zanecháváš po sobě rudou stopu své drahocenné Krve.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přímlovu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

10. Zastavení – Ježíš je zbaven šatů (z „*Hodin Utrpení*“, 10 hodina dopoledne)

(Luisa říká:) Ježíši, zde Tě očekávají nové bolesti: Znovu tě zbavují šatů, strhávají je i trnovou korunu. Ach! Sténáš, když cítíš, jak vytrhují trny z Tvé Hlavy. A zatímco Ti strhávají šaty, trhají také rozedranou tkáň, která k nim přilnula. Rány se trhají, Krev stéká v potůčcích až na zem a bolest je tak velká, že padáš téměř mrtev.

Ale nikdo není pohnut k soucitu s Tebou mé Dobro. Ba se zvířecí zuřivostí Ti znovu nasazují trnovou korunu, dobře jí narazí na Hlavu a trýzeň, kterou Ti působí její drásání a vytrhávání Tvých vlasů splených ve sražené Krvi je tak veliká, že jen andělé by mohli říci, co trpíš, zatímco zhrozeni odvracejí svůj nebeský pohled a pláčou.....Můj Ježíši zbavený šatů, dovol, abych tě přitiskla na své srdce a zahřála Tě, protože vidím, že se chvěješ a ledový smrtelný pot zaplavuje Tvé Nejsvětější Lidství. Jak bych Ti chtěla dát svůj život a svou krev nahradit Tvou., kterou jsi ztratil, abys mi dal život! Mezitím se Ježíš na mne stěží dívá svýma zsinálýma a umírajícíma očima a zdá se, že mi říká:

„Má dcero, kolik Mě stojí duše! Zde je místo, kde všechny očekávám, abych je spasil, kde chci podávat zadostiučinění za hříchy těch, kdo se snižují pod úroveň zvířat a zatvrzují se, aby Mne uráželi a dospívají až k tomu, že neumějí žít, aniž by páchali hříchy. Jejich rozum je zaslepený a hřeší až k zbláznění. A proto Mne korunují trním potřetí. A tím, že jsem zbaven šatu, podávám zadostiučinění za ty, kdo si oblékají oděv vyzývavý a neslušný a za hříchy proti umírněnosti a za ty, kdo jsou natolik připoutáni k bohatství, počtám a potěšením, že si z nich tvoří bohy svých srdcí. Ach ano! Každá z těchto urážek je smrtí, kterou pociťuji a jestliže neumírám je to proto, že Vůle Mého Věčného Otce ještě nerozhodla o okamžiku Mé smrti.“

Mé obnažené Dobro, zatímco s Tebou podávám zadostiučinění, prosím Tě, abys mě svýma nejsvětějšíma rukama zbavil všeho a nedovolil, aby do mého srdce vstoupil nějaký špatný cit.

Ty bdi nad mým srdcem, obklop ho svými bolestmi a naplň ho svou láskou. Kéž můj život není ničím jiným, než opakováním Tvého a svým požehnáním stvrď mé zbavení se všeho. Ze Srdce mi požehnej a uděl mi sílu, abych byla přítomna Tvému bolestnému ukřižování a byla ukřižována s Tebou!

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

11. Zastavení – Ježíš je přibit na Kříž (z „*Hodin Utrpení*“, 11 hodina dopoledne)

(Luisa říká:) Můj milovaný Ježíši, díváš se na Kříž, který Ti připravují nepřatelé. Slyšíš rány, aby udělali otvory do míst, kam Tě přibijí. Můj Ježíši, cítím, že Ti Srdce tluče stále silněji a vydává vzdechy, když se chystáš ke smrtelnému zápasu na tomto lůžku, po kterém jsi velice toužil, byť s nepopsatelnou bolestí a na němž v sobě zpečetíš spásu našich duší. Už slyším, jak pravíš:

„Lásko Moje, drahý Kříži, Mé drahocenné lože, ty ses stal Mým mučednictvím za života a nyní jsi Mým odpočinkem. Ach Kříži! Přijmi Mě rychle do své náruče. Nemohu se dočkat. Svatý Kříži, tebou všechno završím. Rychle, Kříži! Vyplň vroucí touhy, které Mne stravují, abych dal život duším a tyto životy budou zpečetěny tebou, Kříži. Už neprodlévej! Dychtivě čekám, až na tobě budu rozepjat, abych otevřel nebe všem svým dětem...“..A zatímco se rozplýváš nad Křížem s láskou a vroucností se díváš na katy..... ti uchopí do svých rukou hřeby a kladiva a ukřižují Tě.....

Líbám tvou požehnanou pravou ruku můj milovaný Ježíši a sjednocuji se s Tvým utrpením. Klaním se Ti a vzdávám Ti díky za sebe a za všechny. Nořím se do Tebe abych osvobodila v této chvíli od věčného zatracení tolik duší, kolik ran jsi obdržel.....

Líbám Tvou levou ruku můj milovaný Ježíši a sjednocuji se s Tvým utrpením. Klaním se Ti a vzdávám Ti díky.....Prosím Tě, abys mi dopřál v této chvíli osvobození mnohých duší z očiště a přijal jsi je do nebe....

Požehnané nohy mého milovaného Ježíše. Sjednocuji se s vaším utrpením. Líbám Vás, klaním se Ti Ježíši a vzdávám Ti díky. Nořím se do Tebea uzavírám všechny duše ve Tvých nejsvětějších ranách.....

Můj milovaný Ježíši, vinu se k Tvému Srdci, sjednocuji se s Tvým utrpením, líbám Tě, klaním se ti a vzdávám Ti díky za sebe a za všechny duše.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

12. Zastavení – Ježíšova smrt na Kříži (z „*Hodin Utrpení*“, 2 hodina odpoledne)

(Luisa říká:) Můj ukřižovaný, umírající Ježíši, již se chystáš vydat poslední výdechy smrtelného života, Tvé nejsvětější Lidství je již strnulé a zdá se, že se Ti Srdce zastavilo S Magdalénou objímám Tvé nohy a kdyby to bylo možné, chtěla bych dát svůj život, abych vrátila Tvůj. Mezitím, Ježíši, vidím, že otvíráš své umírající oči a rozhlížíš se kolem Kříže, jako bys chtěl všem dát poslední sbohem. Díváš se na svou zmírající Matku, která už je bez hnutí a bez hlesu, tak veliké jsou bolesti, které pociťuje a říkáš:

„Sbohem Matko, Já odcházím, ale budu Tě mít ve svém Srdci. Postarej se o naše děti“ ...Díváš se na plačící Magdalénu a na věrného Jana a svým pohledem jim říkáš: *„Sbohem.“* S láskou se díváš na své vlastní nepřátele a svým pohledem jim říkáš: *„Odpouštím vám a dávám vám polibek pokoje.“* Tvému pohledu nic neunikne, se všemi se loučíš a odpouštíš všem. Pak sebereš všechny své síly a silným, hřimajícím hlasem zvoláš:

„Otče, do Tvých rukou poroučím svého ducha!“ A skloníš hlavu a vydechneš naposled +

...O můj Ježíši.....Uděl mi milost abych dokonale zemřela ve Tvé lásce a ve Tvé Vůli. A prosím Tě nedovol mi nikdy, ani v životě, ani ve smrti, abych se vzdálila od Tvé Svaté Vůle.....

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

13. Zastavení - Ježíš je sňat z Kříže (z „*Hodin Utrpení*“, 2 hodina odpoledne)

(Luisa vypráví:) O můj Ježíši, zdá se, že po Tvé trýznivé a přebolestné smrti bych už neměla mít vlastní život, ale svůj život mám nalézat v tomto zraněném Srdci. Takže když se budu chystat konat jakoukoliv věc, vždycky jí načerpám z tohoto Božského Srdce.Již nebude mít život má vůle, ale jestliže život bude chtít, vezmu Tvou Nejsvětější Vůli.....Hle, již se chystají sejmut Tě z Kříže. A já poté, co jsem všechno uložila do Tebe vycházím ven a chci spolu s Tvými drahými učedníky vytáhnout hřeby z Tvých nejsvětějších nohou. A zatímco Tě já zbavuji hřebů, Ty mě celou přibij do sebe. Můj Ježíši, Tvá bolestná Matka je první, kdo Tě přijímá na svůj klín, když jsi sňat z Kříže a v Jejím náručí Tvá probodená Hlava sladce odpočívá.....

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přimluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“

14. **Zastavení – Ježíš je uložen do hrobu**

(z „*Hodin Utrpení*“, 4 hodina odpoledne)

(Luisa říká:) Má bolestná Matko, vidím, že se připravuješ k poslední oběti, když musíš pohřbít svého mrtvého Syna Ježíše. Naprosto odevzdaná do Vůle Nebe Jej doprovázíš a vlastníma rukama ukládáš do hrobu.....

Zmučená Matko, vidím, že máš naspěch, protože ti, kdo stojí kolem, chtějí hrob uzavřít a téměř v letu bereš Ježíšovy ruce do svých, líbáš je, tiskneš na své Srdce a vkládaje své ruce do Jeho, přijímáš pro sebe bolesti a probodení oněch nejsvětějších rukou.....Úzkostná Matko, vidím, jak dáváš poslední sbohem Ježíšovu probodenému Srdci.....Zde se zastavíš. Je to poslední nápor na Tvé mateřské srdce....Obejmeš Ho tedy a dovolíš, aby Ho uzavřel náhrobní kámen.

Má bolestná Matko....celou mě ulož do Ježíše a zbav mě všeho, abys do mne mohla vložit celého Ježíše, jako jsi Ho vložila do sebe. Začni u mne mateřské poslání, které Ti Ježíš svěřil na Kříži a když na svém mateřském srdci prolomíš mou krajní ubohost, svýma vlastníma rukama mě celičkou uzavři do Ježíše.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, ve Tvém Nejsvětějším Jménu a na přímluvu Nejsvětější Panny Marie, nabízíme Tvou Nejdražší Krev všem lidským generacím a voláme: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť Svatým Křížem svým jsi vykoupil svět.“